

Sygnatura akt XI GC 1179/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda S. Z. na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1200 zł (tysiąca dwustu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1179/16

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu zwykłym

Dnia 30 czerwca 2016 roku powód S. Z. wniósł przeciwko pozwanej (...) spółce akcyjnej w W. pozew o zapłatę kwoty 3593,74 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot częściowych, a także złożył wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 12 września 2014 roku na skutek kolizji drogowej doszło do uszkodzenia pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącego do P. K. i K. K. (1). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pozwana uznała swoją odpowiedzialność i tytułem kosztów naprawy pojazdu przyznała odszkodowanie w wysokości 3490,85 zł. Dnia 27 października 2014 roku poszkodowani przelali na powoda wierzytelność jaką mieli w związku z zaistniałym zdarzeniem w stosunku do zakładu ubezpieczeń. Powód zlecił wykonanie kosztorysu naprawy- rzeczoznawca samochodowy oszacował koszt naprawy na kwotę 6917,85 zł. Powód wzywał pozwaną do zapłaty kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą przyznanego odszkodowania, a kwotą wskazaną w kosztorysie, a także kwoty 166,26 zł netto tytułem kosztów jego sporządzenia. Pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko.

Dnia 21 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem strony powodowej.

W przepisany terminie pozwana złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w toku oględzin pojazdu stwierdzono uszkodzenie zderzaka, które miało wpływ na ubytek wartości tej części, a w konsekwencji wysokość przedmiotowej szkody. Nadto, pozwana zakwestionowała legitymację czynną strony powodowej. Zdaniem pozwanej umowy powinny mieć też formę aktu notarialnego. Dodatkowo umowa cesji z dnia 27 października 2014 roku nie pozwalała P. K. zachować zasady nemo plus iuris.

W replice strona powodowa wskazała, że zarysowanie zderzaka oraz uszkodzenie listwy ochronnej zostało uwzględnione w sporządzonym przez rzeczoznawcę samochodowego kosztorysie naprawy. Powód zakwestionował też twierdzenie pozwanej, że nie posiada w niniejszym procesie legitymacji do wytoczenia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 12 września 2014 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego współwłaścicielami byli P. K. i K. K. (1). Tego samego dnia P. K. zgłosił (...) spółce akcyjnej w W. szkodę. Przy zakupie wyżej wymienionego pojazdu P. K. nie odliczał podatku VAT i nie ma również możliwości odliczenia podatku VAT od dokonanej naprawy. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej w W..

niesporne, a nadto dowód:

- oświadczenie, k. 23;
- dowód rejestracyjny k.14-15
- druk zgłoszenia szkody, k. 56-58

Dnia 18 września 2014 roku (...) Centrum (...) w S. sporządziło kalkulację naprawy nr (...), zgodnie z którą koszt naprawy uszkodzonego samochodu wyniósł 3490,37 złotych. Dnia 22 września 2014 roku (...) spółka akcyjna w W. przyznała P. K. kwotę 3490,37 złotych tytułem odszkodowania.

niesporne, a nadto dowód:

- kalkulacja, k. 17-20;
- decyzja, k. 16.

Dnia 27 października 2014 roku P. K. przełał na S. Z. wszelkie swoje prawa do odszkodowania przysługującego mu od (...) spółki akcyjnej w W. za szkodę komunikacyjną zarejestrowaną pod numerem (...), z wyłączeniem wypłaconej kwoty 3490,37 zł. O przelewie P. K. zawiadomił pozwaną pismem z dnia 27 października 2014r.

Dnia 29 października 2014 roku K. K. (1) przełała na P. K. prawo do odszkodowania przysługującego jej od (...) spółki akcyjnej w W. za szkodę komunikacyjną zarejestrowaną pod numerem (...), a także należność z tytułu wszelkich odsetek ustawowych należnych K. K. (1) w związku z przedmiotową szkodą. Cesja nastąpiła pod tytułem darmym.

Dowód:

- umowa cesji, k. 21;
- powiadomienie k. 79
- umowa cesji, k. 22.

Dnia 26 listopada 2014 roku rzeczoznawca samochodowy oszacował koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 6917,85 zł. brutto. Z tego tytułu, dnia 26 listopada 2014 roku, T. S. wystawił S. Z. fakturę VAT na kwotę 204,50 złotych, zakreślając termin płatności na dzień 10 grudnia 2014 roku.

Dowód:

-kalkulacja naprawy nr 23 11 2014, k. 24-27;

-faktura VAT, k. 28.

Dnia 10 grudnia 2014 roku S. Z. wezwał (...) spółkę akcyjną w W. do zapłaty kwoty 3427,48 złotych stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą wyliczoną przez rzeczoznawcę samochodowego, a kwotą przyznaną przez zakład ubezpieczeń, a także kwoty 166,26 złotych tytułem kosztów sporządzenia kosztorysu. Dnia 29 kwietnia S. Z. ponowił wezwanie do zapłaty. Pismem z dnia 17 maja 2016 roku (...) spółkę akcyjną w W. odmówił przyznania dopłaty do odszkodowania, wskazując, że przedstawiona kalkulacja naprawy nie stanowi potwierdzenia, iż poszkodowany w związku z przeprowadzeniem naprawy pojazdu, poniósł wskazane w niej koszty.

Dowód:

-wezwanie do zapłaty, k. 29-30;

-wezwanie do zapłaty, k. 31-32;

-pismo pozwanej, k. 33.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Materialną podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wynikała również z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązkiem odszkodowawczym ubezpieczyciela wobec poszkodowanego są objęte wszelkie postaci szkody wyrządzone tej osobie, a więc zarówno szkody na osobie, jak i szkody na mieniu, co wynika z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy.

Zgodnie z art 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku z dnia 12 września 2014r, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do poszkodowanych P. K. i K. K. (2) ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej. Pozwana w postępowaniu likwidacyjnym uznała swoją odpowiedzialność, co do zasady, wypłacając P. K. odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w kwocie 3490,37zł. (k.16)

Powód, w pozwie wskazał, że nabył wierzytelność odszkodowawczą z tego zdarzenia i na tej podstawie dochodzi jej przed sądem. W jego ocenie uzasadniony koszt naprawy to 6917,85zł, a nie ustalone przez pozwaną 3490,37zł.

Pozwana podniosła w sprzecznie, a następnie podtrzymała na rozprawie zarzut braku legitymacji po stronie powodowej. Zarzut ten jest uzasadniony. Bezspornie uszkodzony pojazd stanowi współwłasność P. K. i K. K. (2), co

wynika m.in. z twierdzeń pozwu i zapisu w dowodzie rejestracyjnym. W związku z czym poszkodowanymi w wyniku przedmiotowego zdarzenia są oboje współwłaściciele. Rozważyć więc należy czy doszło do skutecznego przeniesienia wierzytelności na powoda.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2). W art. 510 § 1 kc wskazano, że umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania (§ 2).

Z załączonej do pozwu umowy cesji z dnia 27 października 2014r wynika, że cedentem jest wyłącznie P. K.. W punkcie 2 tej cesji wyraźnie wskazano, że cedent przelewa na cesjonariusza swoje prawa do odszkodowania z wyłączeniem kwoty 3490,37zł. Cesjonariusz potwierdził przyjęcie wierzytelności. O tym przelewie pozwana została zawiadomiona pismem z dnia 27 października 2014r (k.79)

Druga z załączonych umów przelewu nosi datę 29 października 2014r. Jako cedenta wskazano w niej K. K. (1), a jako cesjonariusza P. K.. Na mocy tej umowy K. K. (1) przeniosła na rzecz P. K. należne jej odszkodowanie (część odszkodowania) pod tytułem darmym.

Z przedstawionej sekwencji zdarzeń wnioskować należy, że powód nabył jedynie część odszkodowania należną P. K., gdyż w dniu 27 października 2014r P. K. nie mógł jeszcze dysponować częścią odszkodowania należnego K. K. (1). Sam powód stoi zresztą na stanowisku, że wierzytelność przechodzi z cedenta na cesjonariusza z chwilą zawarcia umowy przelewu (por. pismo powoda z 15.09.2016r –drugie zdanie od końca).

Z materiału dowodowego nie wynika jaki był udział P. K., a jaki K. K. (1) w przedmiotowym aucie. W oparciu o zgromadzone dokumenty brak jest więc podstaw do przyjęcia, że udział P. K. upoważniał jego, a następnie także powoda do uzyskania odszkodowania w kwocie wyższej niż 3490,37zł., w szczególności w kwocie dochodzonej pozwem. Powód nie wykazał więc swojej legitymacji do dochodzenia odszkodowania, co uzasadnia oddalenie powództwa. Nawet gdyby przyjąć na podstawie art. 197 k.c. równość udziałów, to przy wskazywanym w pozwie koszcie naprawy 6917,85zł i wypłaconej P. K. kwocie 3490,37zł. powództwo i tak byłoby bezzasadne.

W związku z bezzasadnością roszczenia podstawowego, za niecelowy i niezasadny uznać należy także koszt 166,26zł z tytułu weryfikacji kosztorysu (nie ma potrzeby weryfikowania czegoś, czego się skutecznie nie nabyło).

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej części uzasadnienia. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron i dowody z dokumentów. Materiał dowodowy zaofiarowany przez stronę powodową nie jest wystarczający do uwzględnienia powództwa. Wobec istnienia podstawy do oddalenia powództwa, zbędnym było przeprowadzanie dowodu z opinii biegłego, który generowałby wysokie koszty pozostając bez wpływu na rozstrzygnięcie.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c. Pozwana wygrała proces należy się jej więc zwrot kosztów na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika 1200zł ustalone w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

Zaliczka zostanie zwrócona powodowi po uprawomocnieniu się wyroku

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

4. (...)

5. (...)